

НАСТАВНО-УМЕТНИЧКОМ ВЕЋУ

ФАКУЛТЕТА ЛИКОВНИХ УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Париска 16

11000 Београд

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА УМЕТНОСТИ У БЕОГРАДУ

Косанчићев венац 29 11000 Београд

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ПРОЦЕНУ ТЕМЕ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА И ПИСАНИГ РАДА

Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора,
изложба слика и цртежа

кандидаткиње Теодоре Ракицић

Београд, април 2026.

Комисија за оцену и одбрану докторског уметничког пројекта под насловом *Соларне станице* – поступак светлосног обликовања простора, изложба слика и цртежа кандидатакиње Теодоре Ракицић, именована на 526. седници Наставно-уметничко-научног већа ФЛУ у Београду, одржаној 08. априла 2025. године, радила је у следећем саставу:

- др ум. Димитрије Печић, редовни професор ФЛУ
- др ум. Бранко Раковић, редовни професор ФЛУ
- др ум. Снежана Јовчић Олђа, редовни професор ФЛУ
- др ум. Јасна Гулан Ружић, ванредни професор АУНС
- др ум. Горан Јовић, ванредни професор ФЛУ (ментор)

Комисија је, на основу увида у теоријски и практични део пројекта, донела следећи извештај:

Биографија кандидата и списак уметничких радова

Теодора Ракицић је рођена 1995. године у Београду. Основне академске студије завршила је 2019, а мастер академске студије 2020. године на сликарском одсеку Факултета ликовних уметности у Београду, у класи професора Бранка Раковића. Докторске уметничке студије похађа од 2020. године на истом факултету. 2019. године похађала је Летњу академију уметности у Салзбургу, предмет Сликарство, у класи професорке Свење Даинингер (Svenja Deininger). 2023. године реализовала је самосталну изложбу у оквиру резиденцијалног боравка у Диселдорфу. Од 2021. до 2024. године ангажована је на Факултету ликовних уметности у Београду, у звању истраживача-приправника. Од 2024. године запослена је на Катедри за цртање на Академији уметности у Новом Саду, у звању стручног сарадника. За свој додашњи рад награђена је са седам признања:

2023. Награда *Палета младих* Културног центра Врбаса

2021. Награда Пролећне изложбе УЛУС-а *Невидљиви портрет*

2019. Стипендија за студенте уметности Источне Европе, од Аустријске савезне канцеларије и Интернационалне летње академије у Салзбургу

2019. Награда Факултета ликовних уметности за слику малог формата *Љубица Сокић, сликар и професор АЛУ*

2019/2020. Стипендија Фонда за младе таленте *Доситеја*, Министарство омладине и спорта Републике Србије

2018. Стипендија за изузетно надарене студенте Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

2017. Стипендија за студенте Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

Приредила је петнаест самосталних изложби и учествовала на преко педесет колективних изложби у земљи и иностранству. Ауторка је више публикација објављених у земљи и иностранству.

Самосталне изложбе:

- 2025. *34 златна минута*, Градска галерија, Котор, Црна Гора
- 2024. *Дугодневница*, Ликовна галерија Културног центра, Врбас
- 2023. *Андрејин крст*, Ликовна галерија Коларчеве задужбине, Београд
- 2023. *О друму без дна*, Галерија Штаб, Београд
- 2023. *Cross with caution*, Kunstpunkte 2023, Gastatelier des Kulturamtes, Диселдорф, Немачка
- 2023. *Знакови поред пута*, Галерија Луцида, Београд
- 2022. *Продори*, Галерија Културног центра, Шабац
- 2022. *Архитектура тишине*, Галерија Terra, Кикинда
- 2022. *Потка*, Градска галерија, Ужице (са Бојаном Бојчић и Теодором Николић)
- 2021. *Одрони времена*, Галерија '73, Београд
- 2021. *Простори интимног*, Културни центар Лаза Костић, Сомбор (са Бојаном Бојчић и Теодором Николић)
- 2021. *Лично и свакодневно*, Кућа краља Петра I, Београд (са Бојаном Бојчић и Теодором Николић)
- 2021. *Обележја интроспекције*, Ликовна галерија Културног центра, Врбас (са Бојаном Бојчић и Теодором Николић)
- 2019. *Одроз*, Оставинска галерија, Београд (са Софијом Ракицић)

Одабране колективне изложбе:

- 2025. 2, Тиватски ликовни салон *Peap-Sindik*, ЈУ Музеј и галерија Тиват, Црна Гора
- 2025. Бијенале младих, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
- 2025. *Нушићијада*, Галерија Дома културе, Ивањица
- 2025. *Летња треперења: Конструисање лета*, Галерија Новембар, Београд
- 2025. *Визија Коло*, изложба радова Међународне уметничке колоније *Коло 2023 – 2025*, Галерија Никола Радошевић, Београд
- 2025. *Визија Коло*, изложба радова Међународне уметничке колоније *Коло 2023 – 2025*, Галерија Културног центра, Нови Сад
- 2024. *Зимске приче*, Галерија Dots, Београд

2024. 33. Изложба малог формата, Галерија Културног центра, Шабач
2024. Тријенале цртежа и мале пластике, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2024. Изложба 17. Међународне ликовне колоније Гацко-Клиње, Дом културе, Гацко, Босна и Херцеговина
2024. *Нушићијада*, Галерија Дома културе, Ивањица
2024. *Београд – град у коме стварам*, Мала галерија Дома Војске Србије, Београд
2024. Годишња изложба, Ликовна галерија Коларчеве задужбине, Београд
2024. Изложба Међународне уметничке колоније *Коло*, Галерија Културног центра, Требиње, Босна и Херцеговина
2024. 28. Мајски ликовни салон, Галерија Културног центра, Лесковац
2024. 17. Међународни бијенале минијатуре, Културни центар *Мија Алексић*, Горњи Милановац
2024. Изложба слика са Ликовне колоније *Јесен у Призрену 2023*, Галерија Дома културе *Грачаница*, Косово и Метохија
2023. *Нушићијада*, Галерија Дома културе, Ивањица
2023. 30. *Јубиларна изложба цртежа*, Галерија Културног центра, Шабач
2023. Ликовни салон младих, Галерија ММЦ, Нови Пазар
2023. 49. *Палета младих*, Ликовна галерија Културног центра, Врбас
2023. *Погледи*, Галерија '73, Београд
2023. Изложба *Artikoolacije*, Hoolooovoo, Београд
2023. УЛУС Нови чланови – 2023, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2023. Изложба *Сагласје* уметничке групе *Двиг*, Градска галерија Центра за културу Семберија, Приједор, Босна и Херцеговина
2022. *Непредвидиве форме цртежа*, интернационални пројекат *Draw*, Галерија Dots, Београд
2022. Нишки цртеж *Нови простори*, Галерија савремене ликовне уметности, Ниш
2022. Изложба избора радова из уметничке збирке Галерије '73, Галерија '73, Београд
2022. *Young Voices of Uni of Arts Belgrade*, Magyar Képzőművészeti Egyetem – Aula, Будимпешта, Мађарска
2022. 3. Међународно бијенале уметности *Артија*, Градска галерија Мостови Балкана, Крагујевац
2022. *Погледи*, Српски културни центар у Истри, Пула, Хрватска
2022. Изложба *Збир* уметничке групе *Двиг*, Галерија Београдске тврђаве, Београд
2022. *Нушићијада*, Галерија Дома културе, Ивањица

2022. 4. Међународно бијенале радова на папиру, Матични музеј Козаре, Приједор, Босна и Херцеговина
2022. *Погледи*, Галерија '73, Београд
2022. Изложба мозаика и фресака студената ФЛУ, Галерија Студентског културног центра, Београд
2022. Међународни пролећни салон *Буђење*, Atelier DivArt, Београд
2022. 23. Пролећни ликовни салон, Центар за културу Масука, Велика Плана
2021. Тријенале цртежа и мале пластике *Ход по линији*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2021. Изложба радова студената из класе Бранка Раковића, Галерија ФЛУ, Београд
2021. *Бити присутан*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2021. 45. Ликовна колонија *Студеница*, Краљево
2021. Пролећна изложба УЛУС-а *Невидљиви портрет*, Уметнички павиљон Цвијета Зузорић, Београд
2021. Изложба *Artikoolacije*, Nooolooovoo, Београд
2020. *Интер/Акција*, Галерија Дома омладине, Београд
2020. *Master 19/20*, Галерија ФЛУ, Београд
2020. *Masterpieces II*, Уметнички простор У10, Београд
2019. *Pendant*, Internationale Sommerakademie für Bildende Kunst, Салцбург, Аустрија
2019. Изложба радова награђених студената Факултета ликовних уметности, Галерија ФЛУ, Београд
2019. *Перспективе XXXV*, Национална галерија, Београд
2019. *Погледи*, Галерија '73, Београд
2019. 48. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности, Галерија Дома омладине, Београд
2019. *Какав кадар*, Изложба радова студената Факултета ликовних уметности, Центар за културу, Брус
2018. Интернационална уметничка колонија *Grisia*, Ровињ, Хрватска
2018. 9. ФЕСТУМ, Галерија Студентског културног центра, Београд
2018. Изложба графика студената Факултета ликовних уметности, Центар за графику и визуелна истраживања Академија, Београд
2018. 47. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности, Галерија Дома омладине, Београд
2017. *Графика и цртеж*, Галерија Хол, Нови Сад
2017. 46. Изложба цртежа и скулптура малог формата студената Факултета ликовних уметности, Галерија Дома омладине, Београд

2017. *6th exhibition of young artists*, Executive group, Београд

Пројекти/публикације:

2021. *Wheyw magazine*, Сарајево, Босна и Херцеговина

2020. *European Masters Salon Painting*, KoMASK - Royal Society for Encouragement of the Fine Arts, Антверпен, Белгија

2020. Илустрације за књигу *Док анђели расту о маторцима нема ко да брине* Слободана Продановића, *Бистрица* Нови Сад

2020. Илустрације корица за треће издање часописа *HR World*, Београд

Опис и детаљна анализа докторског уметничког пројекта

Докторски уметнички пројекат „Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора (изложба слика и цртежа)” кандидаткиње Теодоре Ракицић заснива се на систематичном уметничком и теоријском истраживању феномена светлости као једног од кључних елемената визуелног искуства и ликовног обликовања простора. У средишту овог пројекта налази се промишљање односа између природне светлости, архитектонског простора и личног визуелног доживљаја, при чему светлост није схваћена искључиво као физички феномен који омогућава видљивост, већ као динамичан и сложен елемент који обликује атмосферу простора и утиче на начин на који га човек перципира. Полазиште овог уметничког истраживања представља појам „соларних станица“, који кандидаткиња уводи као поетску и концептуалну категорију. Под овим појмом она подразумева специфичне и краткотрајне тренутке у кретању сунчеве светлости када се, услед промене угла осветљења, архитектонски простор трансформише и добија нову визуелну и атмосферску димензију. Ти пролазни тренуци, који у свакодневном искуству често остају непримећени, постају повод за уметничко посматрање и визуелну интерпретацију. На тај начин светлост у овом пројекту није само средство описивања форме, већ постаје централни носилац композиције и кључни елемент ликовне структуре.

Теоријски део рада кандидаткиње обухвата анализу различитих тумачења појма светлости у култури и уметности. У том контексту она разматра религијска, психолошка и симболичка значења светлости, указујући на њену посебну улогу у различитим традицијама визуелне културе. Посебно место у овом делу рада заузима разматрање светлости у хришћанској традицији, где она има снажну духовну и симболичку функцију. Светлост у том контексту често се тумачи као знак божанског присуства и духовног просветљења, што је у историји уметности довело до развоја специфичних визуелних стратегија представљања светлости у сакралној уметности и архитектури. Поред религијских тумачења, кандидаткиња у свом раду анализира и улогу светлости у историји сликарства. Од ренесанских истраживања перспективе и светлосних односа, преко драматичних контраста светлости и сенке у барокном сликарству, па све до импресионистичких истраживања пролазних светлосних ефеката, светлост се показује као један од основних проблема сликарске уметности. Кроз овај историјски преглед

кандидаткиња показује да се различити приступи светлости могу посматрати као део континуираног уметничког истраживања које се протеже кроз различите епохе:

Практични део докторског пројекта представља наставак и конкретизацију ових теоријских разматрања. У њему кандидаткиња развија циклусе слика и цртежа који су засновани на пажљивом посматрању светлосних ситуација у архитектонском простору. Полазиште за настанак ових радова често представља фотографска белешка одређеног светлосног тренутка. Међутим, фотографија у овом процесу не служи као коначан визуелни резултат, већ као почетна тачка за даље уметничко истраживање. У процесу сликања и цртања документарни карактер фотографије постепено се трансформише и прелази у поље ликовне интерпретације. У том процесу трансформације мотив пролази кроз више фаза. Архитектонске форме се поједностављују, простор се редукује на основне односе површина и светлосних зона, док светлост постепено постаје доминантан елемент композиције. На тај начин радови кандидаткиње не функционишу као дословни прикази конкретних простора, већ као визуелне интерпретације светлосних атмосфера које настају у сусрету архитектуре и природног осветљења. Посебну улогу у овом процесу има однос између цртежа и слике. Цртеж у радовима Теодоре Ракицић често представља прву фазу истраживања, у којој се анализирају основни просторни и светлосни односи. Слика, са друге стране, омогућава развој сложенијих колористичких и валерских структура. Кроз дијалог ова два медија кандидаткиња постепено гради визуелни језик у коме светлост постаје основни носилац композиције. Оно што посебно карактерише радове настале у оквиру овог пројекта јесте смирена и контемплативна атмосфера која произилази из начина на који је светлост третирана. Уместо драматичних контраста или наглашених наративних ситуација, кандидаткиња се опредељује за суптилне светлосне промене и тихе атмосферске односе. Простор у њеним радовима често делује као место унутрашње тишине и концентрације, у којем се светлост појављује као главни носилац визуелног доживљаја. На тај начин докторски уметнички пројекат „Соларне станице“ може се разумети као континуирано истраживање односа између архитектуре, светлости и личног искуства простора. Кроз серију слика и цртежа кандидаткиња развија аутентичан визуелни језик који се заснива на пажљивом посматрању пролазних светлосних феномена и њиховој ликовној интерпретацији.

Анализа циклуса радова:

Практични део докторског уметничког пројекта „Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора“ реализован је кроз више међусобно повезаних циклуса слика и цртежа који представљају постепени развој уметничког истраживања светлости и простора. Сваки од ових циклуса заснива се на специфичном аспектима посматрања светлости и њене улоге у обликовању архитектонског амбијента. Истовремено, циклуси су повезани заједничком идејом истраживања пролазних светлосних феномена који настају у односу између сунчевог кретања, архитектонских структура и људског доживљаја простора.

Циклус „Обележја дистанце“:

Један од важних циклуса у оквиру овог пројекта представља серија радова под називом „Обележја дистанце“. У овим радовима кандидаткиња се бави посматрањем простора који се налазе у одређеној временској или просторнијој дистанци од непосредног искуства посматрача. Архитектонски мотиви у овим радовима често су сведени на основне структуре и геометријске односе, док светлост постаје главни елемент који

дефинише атмосферу простора. У овом циклусу светлост се појављује као фактор који постепено трансформише архитектонске форме. Површине зидова, отвори прозора и различите равни простора постају поља на којима се региструју суптилне промене осветљења. Ове промене нису драматичне, већ постепене и суптилне, што радовима даје посебан контемплативни карактер.

Посматрач у овим радовима није суочен са наративним призором, већ са атмосферским стањем простора. Светлост постаје средство које омогућава да се простор доживи као место тихих визуелних промена. Оваквим приступом кандидаткиња развија визуелни језик који се заснива на пажљивом посматрању и суптилној анализи светлосних односа.

Циклус „Знакови поред пута“:

Циклус „Знакови поред пута“ заснива се на посматрању свакодневних просторних ситуација у којима светлост постаје носилац визуелног значења. У овим радовима кандидаткиња бележи пролазне тренутке који се јављају у свакодневном окружењу, али који у процесу уметничке интерпретације добијају нову визуелну и поетску димензију. Назив овог циклуса указује на идеју да се светлосни догађаји могу посматрати као визуелни „знакови“ који прате свакодневно кретање кроз простор. Ти знакови често су краткотрајни и пролазни, али у уметничком раду постају трајни визуелни записи одређених светлосних стања. У композиционом смислу ови радови карактерише наглашена редукција архитектонских елемената. Простор је сведен на основне односе светлих и тамних површина, док светлост гради главну визуелну динамику. Оваква редукција омогућава да се пажња посматрача усмери на суптилне светлосне промене које обликују атмосферу простора.

Циклус „Савиним стопама“:

Посебно место у оквиру докторског пројекта заузима циклус „Савиним стопама“, у коме се појављују мотиви сакралне архитектуре. У овим радовима кандидаткиња истражује однос између светлости и духовне атмосфере сакралног простора. Архитектонски мотиви манастира и цркава постају простор у коме светлост добија додатну симболичку димензију. Сакрални простор у овим радовима није приказан као документарни запис конкретног архитектонског објекта. Напротив, он функционише као амбијент у коме светлост постаје главни носилац духовног и визуелног искуства. Зраци светлости који продиру кроз прозоре или падају на површине зидова граде атмосферу која истовремено делује и реално и симболички. Овим циклусом кандидаткиња успоставља дијалог између личног уметничког истраживања и ширег културног контекста сакралне уметности. Светлост се у овим радовима може разумети као посредник између материјалног простора архитектуре и нематеријалног духовног искуства.

Циклус „Присећања“:

Циклус „Присећања“ представља интимнији аспект уметничког истраживања кандидаткиње. У овим радовима светлосни мотиви често су повезани са личним искуством и сећањем на одређене просторе и амбијенте. Простор који се појављује у овим делима није увек јасно дефинисан, већ често функционише као визуелна алузија на одређени доживљај. Светлост у овим радовима има посебно суптилан карактер. Она се често појављује као меко расуто осветљење које постепено открива структуру простора.

Оваква светлосна атмосфера доприноси осећају тишине и интроспекције који карактерише овај циклус.

У композиционом смислу радови из овог циклуса показују висок степен редукције и ликовне дисциплине. Архитектонски елементи сведени су на основне односе површина, док светлост постаје главни елемент који гради визуелну структуру слике или цртежа. Кроз овај циклус кандидаткиња показује да светлосни феномени могу бити носиоци личног и емотивног искуства простора. На тај начин уметничко истраживање светлости добија и интимну димензију која доприноси поетичком карактеру целокупног пројекта.

Значај и допринос докторског уметничког пројекта у одређеном пољу уметности

Докторски уметнички пројекат „Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора“ кандидаткиње Теодоре Ракић представља значајан допринос савременом сликарству у области истраживања односа између светлости, архитектуре и визуелне перцепције простора. Основна вредност овог пројекта огледа се у систематичном и доследном приступу анализи светлости као ликовног и просторног феномена, као и у настојању да се пролазни светлосни догађаји препознају као основа за настанак уметничког дела.

Кандидаткиња у свом раду полази од пажљивог посматрања природне светлости и њених промена у односу на архитектонске структуре. У том процесу светлост престаје да буде само средство које омогућава видљивост форме и постаје главни носилац композиције. Оваквим приступом рад се надовезује на дугу традицију истраживања светлости у историји сликарства, али истовремено успоставља и савремену поетичку позицију која светлост посматра као динамичан елемент визуелног искуства. Посебан значај овог пројекта лежи у томе што кандидаткиња уводи појам „соларних станица“ као поетску и концептуалну категорију. Овај појам омогућава да се пролазни тренуци у кретању сунчеве светлости посматрају као специфични визуелни догађаји који имају потенцијал да постану основа за уметничко истраживање. На тај начин кандидаткиња развија сопствени концептуални оквир у коме се природни феномени и визуелна перцепција повезују са уметничком праксом. Значај пројекта огледа се и у начину на који је повезан теоријски и практични део рада. Теоријска анализа светлости као феномена није само увод у практични рад, већ представља равноправан део уметничког истраживања. Кроз разматрање религијских, симболичких и психолошких аспеката светлости кандидаткиња поставља своје уметничко истраживање у шири културни и историјски контекст.

Практични део рада, реализован кроз више циклуса слика и цртежа, показује доследност у развоју ликовног језика који се заснива на суптилним светлосним односима и пажљивој анализи архитектонског простора. Ови радови показују да је кандидаткиња у стању да у оквиру савременог сликарства развије визуелни израз који је истовремено промишљен, редуктован и поетски снажан.

Оцена оригиналности докторског уметничког пројекта

Докторски уметнички пројекат Теодоре Ракицић одликује се високим степеном оригиналности, како у концептуалном тако и у визуелном смислу. Оригиналност овог рада пре свега произилази из начина на који кандидаткиња приступа феномену светлости и њеној улози у обликовању простора. Уместо да светлост третира као секундарни елемент који служи да нагласи форму или атмосферу, кандидаткиња је поставља у сам центар уметничког истраживања. Светлост у овим радовима постаје основни носилац композиције и главни фактор који дефинише визуелну структуру простора.

Концепт „соларних станица“ представља оригиналан поетички оквир кроз који кандидаткиња тумачи пролазне светлосне феномене. Овај појам не представља само метафору, већ и методолошки принцип који одређује начин на који се уметнички радови посматрају и развијају. Кроз овај концепт кандидаткиња успева да повезе природни феномен кретања сунчеве светлости са личним визуелним искуством и уметничком интерпретацијом. Оригиналност рада огледа се и у начину на који се уметнички процес развија између различитих медија. Однос између фотографије, цртежа и сликарства омогућава постепену трансформацију мотива. Фотографија функционише као полазна тачка, цртеж као простор аналитичког истраживања, док слика представља завршну фазу у којој светлосни односи добијају пуни визуелни израз. Оваква структура уметничког процеса показује да кандидаткиња развија сложен и промишљен систем рада у коме различити медији функционишу као међусобно повезани елементи истог уметничког истраживања.

Оцену обима и квалитета докторског уметничког пројекта у односу на пријављену тему

Уметнички резултати остварени у оквиру докторског уметничког пројекта показују висок степен ликовне зрелости и доследности у развоју ауторске поетике.

Сликарски и цртачки радови кандидаткиње одликују се пажљиво изграђеним композицијама, суптилним валерским односима и промишљеном употребом колористичке палете. У овим радовима светлост постаје главни носилац визуелне структуре. Архитектонски елементи често су сведени на основне геометријске односе који омогућавају да се светлосни феномени јасније уоче. Оваква редукција простора омогућава да се пажња посматрача усмери на атмосферу која настаје у односу светлости и површине. Једна од значајних карактеристика ових радова јесте њихов контемплативни карактер. Уместо драматичних светлосних контраста или наглашених наративних ситуација, кандидаткиња се опредељује за тихе и суптилне светлосне промене. Оваквим приступом она ствара визуелне целине које делују смирено, али истовремено поседују снажан поетски потенцијал.

Циклуси радова настали у оквиру овог пројекта показују постепени развој уметничког истраживања. Од ранијих радова у којима се анализирају основни светлосни односи, до

каснијих циклуса у којима светлост добија сложенију симболичку и атмосферску димензију, може се пратити јасан процес развоја ликовног језика кандидаткиње.

Критички осврт

Докторски уметнички пројекат Теодоре Ракицић представља промишљено и концептуално доследно уметничко истраживање које се издваја по свом смиреност и аналитичком приступу феномену светлости. У времену у коме савремена визуелна продукција често тежи визуелној спектакуларности и наглашеним ефектима, радови кандидаткиње показују другачији приступ који се заснива на суптилном посматрању и постепеном развоју визуелне идеје. Посебна вредност овог пројекта лежи у способности кандидаткиње да развије визуелни језик који се заснива на редукцији и концентрацији. Простор у њеним радовима није представљен као наративна сцена, већ као амбијент у коме светлост постепено открива структуру архитектуре. Овакав приступ омогућава да се простор доживи као место тихих визуелних промена.

Комисија посебно истиче доследност уметничког процеса који се може пратити кроз различите циклусе радова. Иако сваки циклус истражује специфичан аспект односа светлости и простора, сви радови повезани су јединственом поетичком идејом која се развија кроз читав пројекат.

Закључак Комисије

На основу детаљног увида у теоријски и практични део докторског уметничког пројекта „**Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора (изложба слика и цртежа)**“, Комисија констатује да кандидаткиња Теодора Ракицић у свом раду доследно и промишљено истражује феномен светлости као један од основних елемената визуелног обликовања простора. Теоријски део рада показује да кандидаткиња поседује способност аналитичког разматрања сложених појмова који се односе на светлост и њену улогу у култури, религији и историји уметности. Кроз систематично разматрање различитих тумачења светлости, кандидаткиња поставља сопствено уметничко истраживање у шири историјски и културни контекст. Практични део рада, реализован кроз више циклуса слика и цртежа, показује висок степен уметничке зрелости и доследности у развоју ауторске поетике. Кроз анализу односа светлости и архитектонског простора кандидаткиња развија визуелни језик који се заснива на суптилним светлосним односима и пажљивом посматрању атмосфере простора. Комисија посебно истиче оригиналност концепта „соларних станица“, који кандидаткиња уводи као поетички и методолошки оквир свог уметничког истраживања. Овај концепт омогућава да се пролазни светлосни феномени препознају као визуелни догађаји који постају основа за уметничку интерпретацију.

На основу свега наведеног, Комисија сматра да докторски уметнички пројекат кандидаткиње Теодоре Ракицић представља заокружену уметничко-истраживачку целину која се одликује концептуалном доследношћу, уметничком зрелошћу и теоријском утемељеношћу.

Имајући у виду уметничке резултате остварене у оквиру овог пројекта, као и значај рада за савремено ликовно стваралаштво, Комисија предлаже Наставно-уметничком већу Факултета ликовних уметности у Београду да усвоји овај извештај и проследи га Сенату Универзитета уметности у Београду, ради покретања поступка јавне одбране докторског уметничког пројекта кандидаткиње Теодоре Ракицић.

Комисија:

1. др ум. Димитрије Печић, редовни професор ФЛУ

2. др ум. Бранко Раковић, редовни професор ФЛУ

3. др ум. Снежана Јовчић Олђа, редовни професор ФЛУ

4. др ум. Јасна Гуђан Ружић, ванредни професор АУНС

5. др ум. Горан Јовић, ванредни професор ФЛУ (ментор)

**ОЦЕНА ИЗВЕШТАЈА
О ПРОВЕРИ ОРИГИНАЛНОСТИ
ДОКТОРСКОГ УМЕТНИЧКОГ ПРОЈЕКТА / ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

На основу Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду и налаза у извештају из програма iThenticate којим је извршена проверка оригиналности докторског уметничког пројекта „Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора (изложба слика и цртежа)”

„Соларне станице – поступак светлосног обликовања простора (изложба слика и цртежа)”, кандидаткиње Теодоре Ракићић, констатујем да утврђено подударање текста износи мање од 5 %. Овај степен подударности последица је тзв. општих места и података, навођења цитата, личних имена и библиографских података о коришћеној литератури, што је у складу са чланом 9. Правилника.

На основу свега изнетог, а у складу са чланом 8. став 2. Правилника о поступку провере оригиналности докторских уметничких пројеката и докторских дисертација које се бране на Универзитету уметности у Београду, изјављујем да извештај указује на оригиналност докторске дисертације, те се прописани поступак припреме за њену одбрану може наставити.

019.04.2026. године

Ментор

др ум. Горан Јовић,
ванредни професор ФЛУ